

Nr 284.

Av herr **Sundling**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utsträckning av området för avgiftsfria telefonsamtal mellan abonnenter i Stockholm och i dess omnejd m. m.

Efter statens övertagande av det enskilda telefonnätet i Stockholm med omnejd, har bestämmelser rörande telefonabonnemang utfärdats, som bland abonnenterna väckt stort och berättigadt missnöje.

Att förhållandena, sedan staten övertagit aktiebolaget Stockholms-telefon, skulle komma att utveckla sig på ett sätt, som för abonnenterna inom området skulle bli mindre angenäma, var av dessa förutsett. Genom den förut befintliga konkurrensen hade åt abonnenterna i Stockholm och den däromkring liggande 70 kms rayonen beretts fördelar, som givetvis skulle minskas, sedan staten offrat 47 miljoner kronor för inköp av det konkurrerande bolaget. Men man hade dock väntat ett något mildare tillvägagångssätt från telefonverkets sida, än det som nu kommit till användning.

Stockholms omgivning ar bebos till stor del av personer, som ha sin verksamhet i huvudstaden. Hela befolkningen inom detta område har behov av lätta förbindelser med Stockholm. Genom de nya telefontaxebestämmelserna har emellertid en stor del av denna befolkning, även den som bor så nära som på ett avstånd av 20 km. från Stockholms stortorg, blivit berövade sin förutvarande rätt till fria samtal med Stockholm. Den fria samtalsrätten har blivit förlagd runt annan centralpunkt, med vilken fri samtalsrätt är av vida mindre värde. Abonnenterna i t. ex. Tumba ha fria samtal med Södertälje men icke till Stockholm. Fri samtalsrätt med Stockholm vore för dessa av större värde och av helt naturliga skäl synnerligen önskvärd.

Ett område av större omfattning än det nuvarande — förslagsvis 35 km. — med fri samtalsrätt till Stockholm är av de verkliga förhållandena påkallat. Den ekonomiska svårigheten för telegrafverket torde ej

härigenom äventyras. Förtjänt av att påpekas är, att det enskilda telefonbolaget drev sin verksamhet med ett mycket gott ekonomiskt resultat, trots konkurrensen med rikstelefon och ett frisamtalsområde, som sträckte sig 70 km. från Stockholm.

I fråga om telegrafverkets mellanhavande med allmänheten inom berörda område förekomma omständigheter som böra bli föremål för beaktande och rättelse. Ett par påpekanden härom kunna här göras.

En fastighetsägare har bekostat telefonledning till sin uthyrda villa, där den för tillfället bosatte hyresgästen tecknar abonnemang å rikstelefon. Vid flyttning från villan begär hyresgästen flyttning av apparaten till sin nya bostad. Nyinflyttad hyresgäst i den förutnämnda villan får nu ej bli abonnent utan att till telegrafverket inbetala anläggningskostnaden för den av fastighetsägaren förut betalda ledningen.

Genom en växelstation, där abonnenterna själva få vidkännas kostnaderna för lokal och betjäning, går en ledning till annan växelstation, men till bestridande av kostnaderna för det därigenom ökade arbetet bidrager icke telegrafverket med skäligt belopp.

Vid abonnemang, där särskild ledning måste byggas, får den förste abonnenten ensam bekosta även stolpar till ledningen. Efteråt tillkomna abonnenter å samma ledning behöva ej erlägga andel i stolpkostnaden, vilket måste vara oriktigt och orätt gentemot den första abonnenten.

Något meddelande om de ändrade förhållanden, som inträtt sedan staten inköpt det enskilda telefonbolaget, har icke meddelats abonnenterna. Till vilket taxeorråde de höra, är icke bekantgjort annat än genom Svensk författningssamling. För abonnenten är det endast att betala påförda avgifter, då räkningen kommer.

På grund av vad sålunda i korthet anförts, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att åtgärder vidtagas för taxeorrådenas omläggning, så att avgiftsfria telefonsamtal utsträckas 35 km. kring Stockholm samt att erforderliga ändringar ske i telefonreglemente och allmänna villkor för abonnemang å rikstelefon, så att allmänhetens önskemål och intresse bättre tillgodoses.

Stockholm den 30 januari 1919.

Ax. Sundling.